

Prije polaska u vrtić

Ukoliko dijete nikad nije ostajalo bez vas, počnite ga ostavljati na kratko kod bake, djeda odnosno djetetu poznatih osoba kako bi imalo iskustvo barem kraće separacije i steklo povjerenje u vrijeme koje provodi bez vas.

Omogućite mu druženje s vršnjacima u parku, igraonicama, kod obiteljskih prijatelja ili vas doma kako bi imalo prilike stjecati socijalne vještine. Potičite dijeljenje, čekanje na red, suradničku igru (ovisno o dobi djeteta) – sve te vještine trebat će mu u vrtiću.

Prije nego dijete krene u vrtić pričajte mu o tome što će tamo raditi, koga će sve upoznati, koliko će tamo boraviti. O vrtiću pričajte u pozitivnom svjetlu, nemojte plašiti dijete ukoliko primijetite da je zabrinuto, pokažite mu prihvaćanje i razumijevanje njegovih osjećaja. Nemojte mu govoriti da ne smije plakati, da se tako ponašaju male bebe, dopustite mu da izrazi osjećaje.

Dijete osamostaljujte u skladu s dobi. Ako polazi u jaslice nakon navršene godine života dajte mu priliku da vježba samo jesti žlicom i piti iz čaše. Ako polazi u vrtić s tri godine potičite ga da se samo odijeva i obuva, pere zube i ruke, da posprema igračke i slično. Međutim, ukoliko dijete neke navike nije steklo do polaska u jaslice ili vrtić, ne uvodite nove navike upravo u vrijeme odlaska u vrtić, jer su sada odvajanje od vas i prilagodba najvažniji razvojni zadatak za dijete. Primjerice, ukoliko niste počeli s odvikavanjem od pelena kod djeteta, iako smatrate da je dijete za to zrelo, ne započinite s tim upravo u vrijeme kad treba krenuti u vrtić.

Također, nemojte davati nerealna obećanja, primjerice da će u vrtiću biti jako sretan, kako će se odmah sa svima sprijateljiti i slično jer to jednostavno ne možete znati. Držite se informacija o aktivnostima koje u vrtiću može očekivati, primjerice „U vrtiću ćeš se igrati, jesti, ići van, kasnije i spavati”, „Upoznat ćeš drugu djecu”, „Odgajateljica će vam smisliti razne igre, sportske aktivnosti, čitat će vam priče...“).

Ukoliko je vama teško zbog prvog odvajanja od djeteta, podijelite osjećaje i **potražite za sebe podršku među najbližima** (suprug, supruga, prijateljica, kolege...). To je tema za razgovor s njima, **ali ne pred djetetom i s djetetom**. Budite strpljivi i prema sebi. I vi kao roditelj počinjete s novom fazom svog roditeljstva.

Kako biste bili mirniji prilikom polaska djeteta u jaslice/vrtić pokušajte to doživjeti kao priliku za osamostaljivanje djeteta, sklapanja novih prijateljstava, razvijanje socijalnih vještina poput suradnje, asertivnosti, empatije, odgovornosti te pomoć pri usvajanju i razvijanju higijenskih i zdravih prehranbenih navika kod djeteta.

Prilikom upisa u vrtić

Bilo da je riječ o polasku u jaslice ili vrtić (ovisno o dobi djeteta) **vi kao roditelj trebate** biti ti koji će s djetetom prolaziti period adaptacije (a ne bake, djedovi, dadilje...) što znači da ćete dijete odvoditi u vrtić, prvih dana biti s djetetom u grupi, u dogovoru s odgajateljima napustiti grupu, postupno produživati vrijeme ostanka u vrtiću te doći po dijete u dogovorenom vremenu.

Ako je moguće, **pružite djetetu mogućnost izbora** – neka odabere igračku koju će ponijeti u vrtić, odjeću koju će odjenuti (naravno ponudite ono što je primjereno vremenskim uvjetima). Dopustite mu **da ponese omiljenu igračku, dekicu, dudu, bočicu**. Ti predmeti za koje je dijete vezano predstavljaju prijelazni objekt što znači da olakšavaju prijelaz iz roditeljskog doma u jaslice na način da djeci pružaju osjećaj sigurnosti u novoj sredini.

Odgajatelje i stručne suradnike prihvatite kao saveznike, informirajte ih o djetetovim navikama spavanja i hranjenja, bitnim medicinskim podacima i slično, te ih tražite za savjet ako ste u nedoumici.

ask the experts >>>

Vjerujte procjeni odgajatelja kada vas zamoli da napustite grupu no nikako nemojte otići bez da se pozdravite s djetetom (ideja da će mu biti lakše ako se zaigralo pa vas nije vidio kada ste otišli kriva je jer ruši djetetovo povjerenje u vas). Iako će vam vjerojatno biti teško ostaviti dijete, svoju uznemirenost nemojte pokazati pred njim. Ukoliko dijete primijeti da je roditelj uplašen, zabrinut, teško odlazi (ili se čak vraća ponovno se pozdraviti) pomislit će da je ta situacija teška i stresna te će i ono reagirati takvim osjećajima i ponašanjem.

Oproštaj s djetetom neka bude:

-kratak i srdačan – morate ići na posao ili nešto obaviti, a dotle će ono biti u vrtiću te ćete doći po njega nakon užine/prije spavanja (ovisno kada se dogovorite s odgajateljima)

- u vedrom raspoloženju – poljubite i zagrlite dijete, nasmijte se i uz mahanje otidite te se nakon odlaska nemojte zadržavati na hodniku odnosno u vidokrugu djeteta iz želje da vidite kako će reagirati na vaš odlazak, hoće li se igrati s drugom djecom i slično. O tome ćete saznati od odgajateljica kada dođete po dijete. Čak i ako dijete reagira plačem pri vašem odlasku vjerojatno će se nakon nekoliko minuta smiriti i uključiti u igru.

Imajte na umu da su djeca koja se uznemire i zabrinu kada roditelj odlazi, a vesele njihovom povratku, razvila ssigurnu privrženost

**.....BUDITE
HRABRI
I PONOSNI...
VAŠE DIJETE
RASTE....
OVO JE PRVA
ŽIVOTNA
STEPENICA NA
NJEVOM PUTU
ODRASTANJA...**